

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۳۱ اگست ۲۰۲۱

پاسخ به سؤال چگونگی مقابله با "ستراتیژی جنگی جدید امریکا"! (۲)

دوشنبه - ۸ سنبله ۱۴۰۰ - کابل:

ب - از آنجائی که تمام کشور های ضعیف و از لحاظ تکنولوژی تسلیحاتی عقب مانده و ناتوان، می توانند بالقوه محل عملیات های بعدی امپریالیسم امریکا و شرکاء باشند، بر کشور هائی که بالفعل آماج حملات غیر انسانی امپریالیسم امریکا قراردارند، آزام آور است تا نه تنها بین خود بلکه با بقیه کشورهائی که بالقوه آماج حملات، می توانند قرار گیرند، نزدیکترین روابط سیاسی و اقتصادی را برقرار نموده، ضمن آن که با افشای جنایات امپریالیسم امریکا در کشور های خود امکان هر نوع سربازگیری در آینده را برای امپریالیسم امریکا منتفی بسازند، با گسترش این افشاگری در سطح جهانی، حتا با امکانات هرچند محدودی که می توانند داشته باشند در داخل امریکا و کشور های متحدشان، خلقهای امریکا و بقیه جهان را علیه سیاست های تجاوز کارانه و جنایتکارانه زمامداران و حاکمیت های شان بسیج نمایند.

به این هم اکتفاء نکنند هرچند با ساختاری فعلی "ملل متحد" فعالیت های آنها ممکن بی نتیجه به نظر برسد، مگر با استفاده از تضاد های درونی قدرت های بزرگ، برکشور هائی که مورد حمله قرار می گیرند، لازم می گردد تا از هر نوع تحرک نظامی و یا سیاسی امپریالیستی در مرزها و محدوده خاک شان، "ملل متحد" و شورای امنیت را "به فرق سر آب بدهند". این کشورها از این که شورای امنیت سرانجام با حق ویتوی امپریالیسم امریکا و شرکایش به بن بست می رسد، نباید از ادامه مبارزه و افشاگری خود داری نمایند. این کشور ها در صورتی که بتوانند تعداد شان را در حد قابل ملاحظه ای افزایش دهند حتا می توانند، "ملل متحد" را به دلیل ناتوانی ها و بی عدالتی هایش تهدید به ترک آن مؤسسه نیز نمایند.

کشور های آماج حملات می توانند مطمئن باشند در صورتی که بتوانند تعداد کشور های شان را از ۵ الی ۱۰ کشور بالاتر ببرند، منافع بقیه کشورها از موجودیت "ملل متحد" آنها را وادار خواهند ساخت، تا جلو ترکتازی های امپریالیسم امریکا بایستند.

۲- شاید بتوان دومین شیوه برخورد مؤثر را در ضرب المثل وطنی خود ما یافت که گفته اند: "مردن یک بار گریبان پاره کردن یک بار".

یعنی وقتی کشوری متوجه می شود که طرف از برتری نظامی و تکنولوژیک خود همه روزه و باربار سوءاستفاده نموده، عفریت مرگ را به سراغ باشندگان آن می فرستد و کارها و فعالیت های سیاسی دیپلماتیکش هم جواب نمی دهد، رسماً با نیروی متجاوز اعلان جنگ نموده، به همان سان که تجاوزگر در هر کجا خواست عمل می کند، این کشور ضعیف نیز اتباع آن کشور و حتا دوستان و حامیان را در اقصا نقاط جهان قابل مجازات و انتقام جوئی خود اعلام داشته، علیه تروریسم مسلط امپریالیستی، حق ضربت زدن را در هه جای جهان برای خود محفوظ نگهدارد.

دور نرویم، بیائیم در مورد کشور خودمان صحبت کنیم: هرگاه یک نظام متکی به مردم در افغانستان مستقر باشد، صرف نظر از این که در آنصورت امکان حملات تجاوزگرانه خود به خود کاهش می یابد، هرگاه چنان عملی هم صورت گیرد، نظام متکی به مردم افغانستان می تواند یخن همسایه ها را محکم بگیرد. یعنی نه تنها کشور هائی را که به قدرت های امپریالیستی امکان استفاده از سرزمین شان را داده اند، به خاطر آن اجازه در لیست مجازات شان داخل نمایند، بلکه کشوری را که طیارات و یا راکت های دشمن از خاکش عبور و بر افغانستان آسیب وارد کرده نیز بی مجازات نماند.

هموطنان گرامی!

در چنین صورتی یا متجاوز به ستراتیژی قدیمی اش مراجعه و جنگ تمام عیاری را به راه می اندازد و تمام تبعاتش را به گردن می گیرد و یا هم دست از جنایت برخواهد داشت.

هموطنان گرامی!

تمام آنچه گفته آمد همه در چند نکته با هم گره می خورند، تأمین وحدت آهنین مردم علیه امپریالیسم و دخالتهایش، تقویت بنیه نظامی و تکنولوژیک کشور خود بدون اتکاء به کدام نیروی بیگانه، بسیج کشورها و خلقهای جهان علیه تجاوزگریهای امپریالیستی. فقط با انجام موفقانه این اهداف است که امپریالیسم دیگر جرأت حمله را نخواهد نمود.

مبارزه علیه امپریالیسم، جز لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!